

תת"ע 1404/03/15 - מדינת ישראל נגד שירה חפץ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1404-03-15 מדינת ישראל נ' שירה חפץ
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שירה חפץ

הנאשמת

הכרעת דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק

כנגד הנאשמת נרשמה, ביום 28.10.14, הודעת תשלום קנס בגין כניסה לצומת לא פנוי (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 65 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשמת כפרה באישום המיוחס לה וטענה כי הניידת חנתה בצומת וחסמה את נתיב הנסיעה והיא נאלצה לעקוף אותה, כל זאת, כאשר ברמזור בכיוון נסיעתה דולק אור ירוק.

מטעם המאשימה, העידה רס"ר ורד אבידן פסח, עורכת הדו"ח והוגשו הדו"ח שסומן ת/1 וסקיצה, שסומנה ת/2.

מטעם ההגנה, העידו הנאשמת ועד הגנה מטעמה, אלישע אושרוב והוגשה תמונה, שסומנה נ/1.

על פי גרסת המאשימה, ביום 28.10.14, בסמוך לשעה 08:12, נהגה הנאשמת ברכב בקרית אונו, ברחוב דורי ובהגיעה לצומת עם רחוב שלמה המלך, נצפתה על ידי העדה כאשר נכנסת לצומת, נעצרת באמצע הצומת וחוסמת דרכם של כלי רכב שנסעו ברחוב שלמה המלך. מסלול הנסיעה ומקום עמידת העדה, תועדו ב-ת/2.

העדה ניגשה לרכב, הורתה לנאשמת לעצור רכבה ורשמה מפיה את הדברים הבאים: "חכי חכי מה יהיה לך, אני בסה"כ עקפתי אותך בירוק ונעצרת, את אומרת שאמרתי דברים לא נכונים". העדה נחקרה ואישרה כי, לא עצרה מיידית במקום, אלא חזרה למקום עצירת כלי הרכב לאחר כ-7 דקות, בשל עומס התנועה.

הנאשמת העידה להגנתה ועל פי גרסתה נהגה במקום האמור, אך נאלצה לעקוף אתה ניידת, שחסמה את הנתיב השמאלי ולכן, התעכבה בכניסה לצומת אך לאחר שכבר השלימה את חציית הצומת, ניגשה אליה העדה, דפקה בחוזקה על חלון הרכב והורתה לה ולנהג נוסף, לעצור בצד, בטענה, כי חסמו את דרכם של כלי הרכב שנסעו על רחוב שלמה המלך. העדה נטלה את רישיונותיהם של השניים, נסעה מהמקום וחזרה רק בחלוף כ-10 דקות. לגרסת הנאשמת, היה מקום חניה פנוי בסמוך למקום בו המתינה לעדה.

עד ההגנה מטעמה, הנהג השני שנעצר באותן נסיבות, העיד כי רכבו בלט בחציו לתוך הצומת ולכן בחר לשלם את הדו"ח שנמסר לו, בעוד שרכבה של הנאשמת קטן יותר והנאשמת הייתה לקראת סוף הצומת. לגרסתו, העדה נטלה רישיונותיהם, נסעה מהמקום וחזרה רק לאחר 13-15 דקות.

הן הנאשמת והן עד ההגנה מטעמה, התייחסו למתנדב שהיה עם העדה במקום, אך לא העיד מטעם המאשימה, אף ששמו נרשם בדו"ח.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

בתיעוד נסיבות ביצוע העבירה, החסירה עדת התביעה עובדות מהותיות כגון: מדוע נעצרה הנאשמת באמצע הצומת, לגרסתה ולא המשיכה בנסיעה? מה היה חלקו של המתנדב באירוע?

כמו כן, לא אוכל שלא לתמוה על בחירתה של העדה לחנות ניידת בכניסה לצומת, תוך חסימה ולו חלקית של נתיב נסיעה - האם אין בכך כדי ליצור הפרעה בצומת שהעדה טוענת כי היה עמוס בכלי רכב? ואם בחרה שהעדה לעמוד במקום על מנת למנוע מכלי רכב להיכנס לצומת לא פנוי, כפי שהעידה - כיצד עשתה זאת בפועל? איזה אות או סימן ניתן לנאשמת על מנת שלא תיכנס לצומת, אם בכלל?

המאשימה בחרה לוותר על עד התביעה הנוסף וזו זכותה, אך בנסיבות המקרה, כאשר נראה שהמתנדב היה לצדה של העדה כל העת, יש בוודאות זה כדי לפגוע בהגנת הנאשמת.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד הצדדים